skab til hans hidtidige Færd har skænket ham deres Tillid. Det er da en Opfordring til ham om *at blive tro mod den Overbevisning, han hidtil har fulgt* — hvilket er den stærkeste Tilskyndelse, som kan gives frie Mænd. Omvendt kender hver Vælger sin Repræsentant, og jo flere Tusinde Stemmer en Mand faar, jo flere Tusinde vaagne Øjne vil følge hans Færd, hans Ord og hans Afstemning — rede til at tage Kraften fra ham ved næste Valg (som kan foregaa aarlig), hvis han ikke er efter Ønske. Friere Vælgere og friere Repræsentanter kan ikke tænkes.

Den *anden* Regel vil ændre Repræsentationens Liv ganske. Komediespillet med de lange offentlige Taler, som skulde overbevise — skønt Resultatet forud er afgjort hemmeligt paa Partimødet — vil høre op. Der behøves ikke længere et vist Antal Parti-Nikkedukker til at vedtage en Lov — alt beror paa *Vælgerstemmernes Antal;* hver Gang en Afstemning sker, tæller den enkelte Vælgers Røst med, ganske som om en Folkeafstemning for hele Landet havde fundet Sted. Og hver Vælger kan da se, hvordan hans Stemme er benyttet. Kan noget Middel hjælpe til at vække en alvorlig politisk Interesse og Lyst til ærlig Deltagelse i vort offentlige Liv, saa maa det være dette.

Endelig vil den *tredie* Regel gøre Repræsentanter *ubestikkelige* og økonomisk uafhængig af alle de Kapitalist-Paavirkninger, som for Tiden i mange Parlamenter faktisk behersker Folkets saakaldte Repræsentanter. Under fri Valgret vil ingen »købe« de Repræsentanter, som kun har faa Stemmer, thi de er værdiløse. Og dem, som sidder inde med Tusinder af Vælgerstemmer (og tilsvarende høje Diæter) *kan* netop af den Grund ikke købes, da det altid vilde være en daarlig Forretning at svigte de Tusinders Tillid.

Hermed er i korte Træk nævnt Hovedsætningerne. Det ses let, at med et saadant Valgsystem vilde vi hurtig blive færdig med de nuværende Mangler ved den saakaldte Parlamentarisme. Og det ses tillige, at kun under et saadant System vil der være god Mening i at give vore Kvinder samme Valgret som Mænd. Først da vilde de være i Stand til selvstændig at tilføre vort offentlige Liv det Element af Ærlighed, frisk Opfattelse, umiddelbar Retsfølelse, Omhu for de Nødlidende, Hævdelse af Hjemmets Ret, som det nu i saa høj Grad savner. Kvinderne vil da kunne sætte Præg paa Lovgivningen i en Grad, som ikke er tænkelig under det bestaaende Partivælde.

Men skal nu Kvindevalgretsbevægelsen vente, til »fri Valgret« er indført i Lovgivningen? Nej, ingenlunde — det behøver de ikke! Men hvis »fri Valgret«s Grundsætninger er rigtige, saa kan Kvinderne gøre denne Sag en stor Tjeneste. De kan indføre de frie Valgformer *i den Landsforening, som de netop nu er ved at skabe,*)* og derigennem føre Beviset, baade for det nye Systems Fordele og for deres egen Fordomsfrihed og Evne til at tage nye Tanker op. Og den Kreds, *som i Dag har samlet os, opfordrer jeg derfor herved til at tage Initiativet i denne Sag, og gennem Bestyrelsen indgive Forslag til det forestaaende Landsmøde om, at dette indfører »fri Valgret« i Kvindernes Landsforening.*

Der er alt flere private Foreninger, som har foretaget dette Skridt, og hvor Systemet har vist sine gode Virkninger. Saaledes den danske Henry George-Forening og en Brugsforening »Søborg« ved København, og endelig har i Aarhus »Husmødrenes Forening« optaget fri Valgret. Det kan ske ved simpelt hen at indføre i Foreningens Love en Bestemmelse, saalydende:

»Foreningen ledes og repræsenteres af en Bestyrelse, valgt af og blandt Medlemmerne ved almindelig, lige og fri Valgret

*) Her tænkes paa Landsforbundet for Kvinders Valgret, som stiftedes November 1907. *Red.*